

Dolfi en Wolfi en de oerwoudman

J.F. van der Poel

Dolfi en Wolfi
en de oerwoudman

De Groot Goudriaan • Utrecht

Omslagontwerp: Brainpink.nl
Omslagillustratie: Wim Rebergen
Lay-out binnenwerk: Gewoon Geertje
Redactie: Albert Jan van de Pol

ISBN 9789026625060
ISBN 9789026625077 (e-book)
NUR 283
www.kokboekencentrum.nl

© Uitgeverij De Groot Goudriaan – Utrecht, 2021

Alle rechten voorbehouden

Uitgeverij De Groot Goudriaan vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

INHOUD

1. Jim ziet ze vliegen	9
2. Wie liegt er nou?	16
3. De schepping	22
4. De glinsterstenen	28
5. Waar is Mirja?	34
6. Een bijzondere vondst	41
7. Waar kan Mirja zijn?	47
8. Gaan ze hulp zoeken van buiten?	54
9. Veel gevaren in het oerwoud	60
10. De ontmoeting	66
11. De oerwoudmensen	72
12. Op de vlucht	78
13. Het ongeluk met Mirja	84
14. De oerwoudman	91
15. Pima, de oude man	98
16. Vechtsport	105
17. De schuilplaats	111
18. Het wonder in de grotten	117
19. De werkplaats in de grotten	124
20. Het geheim	131

Personen in dit boek

Mirja Veen	-	nicht van Andy
Andy Miller	-	neef van Mirja
Irma Veen	-	moeder van Mirja
Martin Veen	-	vader van Mirja
Karin Veen	-	zus van Mirja
Jerry Miller	-	vader van Andy
Wendy Miller	-	moeder van Andy
John	-	collega van Andy's vader
Dolfi	-	dolfijn van Andy
Wolfi	-	herdershond van Mirja
De oude visser		
Wil	-	zoon van de oude visser
Jim Amstrong	-	vriend van Andy en Mirja
Meneer Amstrong	-	vader van Jim
Mevrouw Amstrong	-	moeder van Jim
Kapitein	-	kapitein van het zeejacht De Zeegolf
Bill	-	matroos op het zeejacht De Zeegolf
Marie	-	hulp bij de familie Amstrong
Nico	-	tuinman bij de familie Amstrong
Kia	-	soort opperhoofd van de indianen
Pima	-	de oerwoudman

1. JIM ZIET ZE VLIEGEN

‘Nou is hij helemaal mooi!’ schreeuwt Mirja kwaad.

‘Is het weer niet naar je zin, jongedame? Jij moet altijd je zin hebben. Als jij weer met Jim vrienden wilt worden, dan zoek je het maar uit.’

‘Wat moet ik uitzoeken. Jim is mijn vriend, ja toch...’

‘Laten je ouders het maar niet horen.’

‘Die vinden het wel goed dat ik met een rijke zoon van Armstrong omga.’

‘Jouw ouders zitten daar niet op te wachten. Als jij met Jim omgaat, dan gebeuren er meestal rare dingen.’

‘Nou, rare dingen, Jim is avontuurlijk, dat is zo, maar er is niks mis mee. Door hem hebben we vaak mensen kunnen helpen.’

‘Laat me niet lachen... Het is dat Dolfi en Wolfi altijd bij ons zijn, anders was het vaak mooi misgegaan. En jij hebt geluk dat mijn vader bij de waterpolitie zit en ons vaak geholpen heeft.’

‘Nou ja... je bedoelt als ze met toeters en bellen met hun politieboot de mensen bang maken en ervandoor gaan?’

‘Zo mag jij niet over mijn vader praten en zeker niet over John, zijn politieassistent.’

‘Ach, John is een beste kerel, als hij er niet bij was op de politieboot, dan ging het niet goed.’

‘Gelukkig voor mijn vader.’

‘Ik bel Jim of hij naar ons toe komt.’

‘Jim heeft wel wat anders te doen, hij moet hard studeren als hij de baan van zijn vader wil overnemen.’

‘Dat wil hij niet, hij gaat liever bij de politie, net als je vader.’

‘Dat zal meneer Armstrong niet leuk vinden. Hij is de enige zoon en zijn vader is directeur van een vliegtuigmaatschappij, en hij laat dat echt niet aan een vreemde over...’

‘Kijk daar eens!’ roept Mirja als er twee grote haaien op hun speedboot afkomen.

Andy geeft vol gas en probeert de haaien te ontlopen. Als er een haai met zijn kop op de speedboot komt en zijn gevaarlijke tanden

laat zien, dan gromt Wolfi, de herdershond van Mirja, alsof hij wil zeggen: ‘Kijk maar uit, als Dolfi mijn vriend op je afkomt...’

Andy geeft de haai met een roeispaan een klap op zijn kop. Dan vallen de haaien de speedboot tegelijkertijd aan weerskanten aan en dreigt er gevaar. Andy geeft vol gas en laat de speedboot een paar scherpe bochten maken, maar de haaien geven het niet op en vallen de speedboot steeds opnieuw aan. Dan ziet Andy een grote haai op hen afkomen die met een grote sprong over de speedboot springt. Wolfi begint hevig te blaffen alsof hij wil zeggen: ‘Dat is mijn vriend Dolfi!’

Andy fluit een paar keer op zijn vingers, en ja, het is Dolfi die een paar flinke sprongen maakt en op de haaien af gaat. Dolfi, de dolfin van Andy, heeft een harde kop en valt de twee haaien aan met zijn grote sprongen en door diep te duiken en de haaien van onderen aan te vallen en ze een harde klap met zijn kop te verkopen. Een haai gaat er al vandoor en de andere probeert Dolfi beet te pakken met zijn messcherpe tanden. Maar Dolfi maakt een sierlijke sprong en duikt diep onder water, waar hij de haai een paar flinke kopstoten geeft.

‘Ze gaan ervandoor!’ roept Mirja.

‘Ja, dankzij mijn Dolfi.’

Dolfi laat een piepgeluid horen, alsof hij wil zeggen: ‘Als jullie in nood zitten, help ik jullie!’

Wolfi de herdershond blaft naar Dolfi en springt in het water alsof hij wil zeggen: ‘Vriend, ik kom eraan.’

Wolfi, die goed kan zwemmen, zwemt een paar rondjes met Dolfi. Als hij moe wordt, duikt Dolfi onder Wolfi en duwt Wolfi met zijn sterke rug omhoog. Dan zit Wolfi de herdershond op de rug van de dolfin Dolfi.

‘Wat leuk die twee, hè?’

‘Ja joh, het zijn dikke vrienden.’

Dan fluit Andy op zijn vingers en maakt een paar gebaren. Dolfi, die heel slim is, werd als klein dolfijntje door de vader van Andy uit zee opgepikt, omdat zijn moeder hem had verlaten. Andy mocht voor het kleine dolfijntje zorgen en leerde hem allerlei

kunstjes. Dolfi komt met Wolfi op zijn rug langs de speedboot, zodat Wolfi van de rug van Dolfi in de speedboot van Andy kan springen. Wolfi, die kletsnat is, maakt een wilde beweging. Zo schudt hij het zeewater van zich af.

‘Lekker hoor... waarom maak jij die hond niet zelf droog met een handdoek?’ roept Andy kwaad.

‘O wat zielig, meneer is nat geworden. Zal ik je even afdrogen?’ zegt Mirja, die met een handdoek op hem afkomt.

‘Jij moet die hond manieren leren.’

‘Die hond heeft een naam,’ zegt Mirja, die over de ruige kop van Wolfi aait.

Ze varen op de zee, die af en toe erg wild kan zijn. Voor Dolfi is dat geen punt, maar met de speedboot kan het gevaarlijk zijn. Wolfi blaft tegen Dolfi, die een salto of een pirouette maakt, alsof hij wil zeggen: ‘Jij kunt er wat van, je moet je vriendjes gaan halen en samen een show geven.’

Wolfi is erg slim. Vooral als er spuurwerk nodig is, is hij iedereen al snel de baas met zijn sterke tanden. Mirja is dan ook trots op hem. Zij heeft hem net als Dolfi kunstjes geleerd. Wolfi hebben ze op zee gevonden; hij zat op een vlot vastgebonden en was broodmager. Mirja mocht Wolfi houden en zo had Dolfi er een vriend bij, ook al was het een hond en geen vis. Ze houden allebei van avontuur, maar daar is ook vaak gevaar bij, vooral als de jongens weer een plannetje hebben. Die lopen zo vaak uit de hand!

‘Waar gaan we heen Andy?’

‘Vis halen bij de oude visser.’

‘O, daar heb ik wel zin in,’ antwoordt Mirja opgewekt.

Zij vindt het gezellig bij de oude visser. Vooral als de zoon van de oude visser er ook is. Die wil elke dag met zijn vissersboot de zee op, net als zijn vader vroeger.

‘Zie jij wat ik zie?’

‘Wat zie jij?’ vraagt Andy als hij Mirja naar de lucht ziet kijken.

‘Kijk daar!’

‘Dat is een drone, die houdt ons in de gaten. Als het maar niet de

drone van de politie is, die van mijn vader, die via die drone zoveel op zee in de gaten kan houden.’

‘Nee joh, die van de politie is groter en die herken je makkelijk, omdat er politie op staat.’

‘Dat kan je op zo’n afstand niet zien.’

‘Moet je zien joh... hij komt naar beneden.’

‘Wat moet die drone van ons hebben?’

‘Zou het Jim zijn?’

‘Dan moet hij vlak in de buurt zijn.’

Andy pakt zijn verrekijker en tuurt de zee af.

‘Ja hoor, kijk, daar in de verte zie ik een speedboot.’

‘Zou het Jim zijn met die speedboot?’

‘Kijk, de drone gaat terug richting de speedboot.’

Dan zien ze de speedboot naderen.

‘Ja hoor, het is Jim.’

Ze zwaaien naar hem als hij dichterbij komt. Jim stuurt zijn speedboot langs zij en begroet hen vrolijk. Wolfi blaft alsof hij wil zeggen: ‘Dit kan weer leuk worden met Jim erbij.’

Dolfi, die de grote speedboot al een tijdje in de gaten had, springt blij over de speedboot van Jim en piept alsof hij wil zeggen: ‘Fijn dat je erbij bent, als je hulp nodig hebt, dan zeg je het maar.’

Jim springt in de speedboot van Andy en lacht naar Dolfi en aait Wolfi over zijn ruige kop. Maar dan komt Dolfi met zijn grote kop over de rand van de speedboot en piept, alsof hij wil zeggen:

‘Krijg ik geen aai over mijn kop?’

‘Ja hoor Dolfi, ik zie je wel,’ zegt Jim en hij aait met zijn handen over de kop van Dolfi.

‘Het is wat met jullie dieren.’

‘De dieren hebben een naam,’ zegt Mirja.

‘O ja, dat is waar ook, Dolfi en Wolfi, de slimste dolfijn en hond... is het zo goed, dame?’ lacht Jim vrolijk.

‘Dus jij hebt ons gevonden met je drone?’

‘Nou ja, ik denk dat jullie om deze tijd meestal richting de oude visser gaan, heb ik het goed?’

‘Ja, dat heb je goed.’

‘Ik heb een plan.’

‘Dat zal niet waar zijn... Jim heeft een plan!’ roept Andy alsof hij het bekend wil maken aan mensen die het nog niet weten.

Jim haalt een A4'tje uit zijn zak en legt het op de bodem van de speedboot van Andy.

‘Waar haal jij die tekening vandaan?’

‘Dat is niet belangrijk,’ antwoordt Jim kort.

‘Maar wat wil je ermee?’

‘Dit zijn plaatsen waar vaak oorlogsmateriaal wordt gevonden uit de Tweede Wereldoorlog.’

‘Wat moet jij met oorlogsmateriaal?’

‘Je weet nooit wat er allemaal op die plaatsen ligt,’ legt Jim uit.

‘Dan kan je beter goed gaan zoeken,’ lacht Mirja.

‘Daar zeg je wat. Kom maar mee naar mijn boot, dan zal ik jullie wat laten zien.’

Ze klimmen op de speedboot van Jim.

‘Kijk, dit zijn spullen die ik uit zee en uit rivieren heb opgevist.’

‘Niet veel bijzonders, lege hulzen en wat blik,’ lacht Andy. ‘Heb je een duikerspak?’

Jim gaat naar de kasten van zijn grote speedboot en haalt er allerlei materiaal uit, een duikerspak en allerlei materiaal dat ze nog nooit gezien hebben.

‘Wat is dit?’

‘Een onderwaterdetector.’

‘Wat een raar ding, er zitten allerlei lampjes op, het lijkt wel een scooter... is hij niet te zwaar om te bedienen?’

‘Als hij eenmaal onder water is, wordt hij aangedreven door een hulpmotor,’ legt Jim uit.

‘Dan ga je zeker duiken?’ vraagt Mirja.

‘Dat zal wel lukken,’ lacht Jim, die het angstige gezicht van Mirja ziet.

‘Dan ga ik niet met jullie mee!’ roept Mirja kwaad.

‘Doe gewoon, wij redden ons wel zonder jou,’ zegt Andy, die wel weer zin heeft in een avontuur, en duiken lijkt hem ook wel leuk.

‘Hier heb ik een kaart van het gebied waar veel gevochten is door vliegtuigen,’ legt Jim uit.

‘Dat kan niet eens, de Duitsers zijn nooit in de Verenigde Staten geweest,’ lacht Mirja.

‘Dat kan waar zijn, maar wel de jappen, die de VS vaak vooral in de havens aanvielen met vliegtuigen en dan ook oorlogsschepen en vliegvelden bombardeerden. Daar kwamen veel mensen om die terugvochten tegen de jappen.’

‘Maar wil je dan in de haven gaan duiken of zo?’

‘Nee joh, er is ook in de lucht met vliegtuigen gevochten en daarbij hebben zowel de Amerikanen als de Japanners veel vliegtuigen verloren.’

‘Waar wil je dan heen?’

‘Kijk, hier is veel gevochten, hier zijn veel vliegtuigen neergehaald, dat is een stuk verder van de marinehaven. Toen de jappen ervandoor gingen, achtervolgden de Amerikanen hen met snelle jagers en haalden veel Japanse vliegtuigen neer. De meeste Japanse piloten overleefden het niet,’ legt Jim uit.

‘Maar dat is een bosrijk gebied, daar heb je toch geen duikpakken en detectors bij nodig?’

‘Moet je goed kijken, zie je die rivier niet die daar op de zee uitloopt?’

‘O ja, die loopt dwars door het beboste gebied.’

‘Zeg maar gewoon door het oerwoud,’ zegt Jim.

‘Een oerwoud, Jim gaat resten van de oorlog zoeken, maar komt met een aapje thuis,’ plaagt Mirja.

‘Dat zou best kunnen, het is een wildgebied en er leven daar nog wilde dieren,’ lacht Jim.

‘Mij niet gezien,’ zegt Mirja met een angstig gezicht.

‘Wat vind jij ervan, Andy?’

‘Nou, dat oerwoud zie ik niet zo zitten, maar die rivier kunnen we wel afzoeken,’ zegt Andy met een rimpel op zijn voorhoofd.

‘Wat denk je daar te vinden?’

‘Als je die aangegeven plaatsen zo ziet, zijn daar veel vliegtuigen neergehaald, toen de Japanners probeerden te vluchten voor de Amerikanen.’

‘Alleen Japanse vliegtuigen?’ vraagt Andy.

‘Nee, ook Amerikaanse straaljagers die hen achtervolgden tot aan Japan.’

‘Volgens mij zie jij ze vliegen,’ lacht Mirja.